

tionen gjord framställning, i skrifvelse för den 15 November 1882 bemyndigat Direktionen att af de till Längmanska testamentsfonden inflytande disponibla räntor använda ett belopp af högst 400 mark årligen, för ersättande af det med fondens bokföring förenade arbete.

Emedan Bankfullmäktige i September 1884 erhöilo kännedom om att framlidne donatorn Handlanden Längmans graf å härvarande lutherska begravningsplats befann sig i ett vanvårdadt skick, hafva Bankfullmäktige uti skrifvelse till Bankdirektionen af den 17 i samma månad anhållit det ville Direktionen låta genom Bankens ekonom i ordningställa sagde graf samt påföra kostnaden härför den Längmanska testamentsfonden.

e) Utanordning af Ständerhusdelegationen.

c) Sedan Finlands senast församlade Ständer uti till Bankfullmäktige aflåten skrifvelse för den 5 Juni 1882 meddelat Fullmäktige att Ständerna, vid behandlingen af frågan om uppförande af ett Ständerhus öfverlemnadt åt en Delegation att utse tomt för Ständerhuset, anskaffa ritning för bygnaden samt ombesörja dess uppförande, för hvilket ändamål Delegationen egde använda de derför anslagna medel af Finlands Banks vinst till ett belopp af en miljon tvåhundrausen mark, att på ordförandens i Delegationen utanordning af Bankfullmäktige utbetalas, — hafva Fullmäktige, på Ständerhusdelegationens framställning, uti skrivelser af den 5 Juni 1883 och 24 November 1884 anmodat Bankdirektionen att till Delegationens ordförande Borgmästaren J. G. Sohlman utbetala ett belopp af sammanlagdt 55,000 mark.

d) Arvode af öfvervakaren af seditryckningen i Köpenhamn.

d) Sedan Bankdirektionen, på sätt redan ofvan anförts, uppdragit åt Filosofie Magistern August Hagman att från den 1 Maj 1884 i Köpenhamn öfvervaka tryckningen af Finlands Banks sedlar, hafva Bankfullmäktige, på Direktionens framställning, under den 14 Mars härför tillagt Magister Hagman ett arvode af 500 mark i månaden utom resekostnads ersättning.

e) Arvoden af t. f. kommissarie och kontorsskrif-

e) Uti skrifvelse för den 18 Mars 1884 har Bankdirektionen, med anmälan att de personer som komme att bestrida tjänsterna vid det nya bankkontoret i Joen-

suu från den 1 derpåföljde Juni borde vara för sin blifvande verksamhet disponibla för vidtagande af de förberedande åtgärder, som för kontorets öppnande den 1 Juli voro erforderliga, hemställt om icke arvoden af Bankens medel kunde dem tilldelas för Juni månad till enahanda belopp, som den för kontoret Nädigst fastställda stat upptager, eller för kommissarien med 666 mark 67 penni och för kontorsskrifvaren med 200 mark. Och hafva Bankfullmäktige under den 28 Mars till förenämnda hemställan bifallit.

varen vid kontoret i Joensuu.

f) Den komité, som på sätt nedan anföres varit af Bankfullmäktige nedsatt för utarbetande af förslag till nytt reglemente för Finlands Bank och ny instruktion för Finlands Ständers Bankfullmäktige, har föranledt till följande kostnader för Banken, nemligen: i ledamotsarvoden jemte resekostnader 5,801 mark 40 penni, i sekreterare arvode och kansliexpenser 1,798 mark 35 penni, hvartill kommer utgifterna för komitéförslagets tryckning på landets båda språk med 1,065 mark 25 penni.

f) Komitékostnader.

g) Det för beredande af semesterledighet af Bankens embets- och tjänstemän å stat upptagna anslag af 10,000 mark har för åren 1882, 1883 och 1884 till hela beloppet tagits för nämnda ändamål i anspråk. Bankfullmäktiges beslut angående dispositionen af semesteranslaget återfinnas i skrivelserna till Bankdirektionen för den 30 Maj, 1 Juni, 7 Juli och 2 Augusti 1882, den 18 Maj, 5 Juni och 2 Augusti 1883 samt den 20 Maj och 11 Juni 1884.

g) Anslag till Banktjänstemännens semesterledighet.

h) De å Bankens stat uppförda diskretionsmedel hafva blifvit fördelade på sätt Bankfullmäktiges skrivelser för den 13 December 1882, 8 December 1883 samt 11 Juni och 27 November 1884 derom innehålla. Af sagde medel användes 9,555 mark år 1882, 10,000 mark året 1883 och 9,835 år 1884.

h) Diskretionsmedlen.

i) Sedan Registratorn i Finlands Bank Allon Dillner uti en af läkareintyg och tjänsteförteckning åtföljd skrift anhållit att för sin återstående lifstid komma i åtnjutande af pension, motsvarande fulla beloppet af den

i) Pension.

för tjensten å stat anslagna lön 2,400 mark samt att, i händelse sådan förman blefve honom beviljad, undfå afsked från sin tjänst, hafva Bankfullmäktige, på Bankdirektionens tillstyrkan uti skrifvelse af den 17 September 1883 förestående pensionsansökan bifallit; derå och efter det Bankdirektionen anmält att Registratörn Dillner den 19 September blifvit från tjensten entledigad, Bankfullmäktige den 24 i samma månad åt Dillner utfärdat pensionsbref.

j) Vikariatsarvoden.

j) Slutligen må nämnas att Bankfullmäktige uti särskilda fall, då tjänstledighet af Direktionen för sjukdom beviljats Bankens tjänstemän, tillåtit att vikariats arvoden finge utbetalas ur Bankens medel.

§ 16.

a) Diskontkomitéledamöter och ledamotssuppleanter.

a) Enligt § 90 i gällande bankreglemente åligger Bankfullmäktige att på vederbörande kontorsföreståndares förslag och efter samråd med Bankdirektionen för ett år i sänder utse ledamöter och suppleanter för desse i diskontkomitéerna vid Bankens kontor i landsorten. Sålunda utsågos för år 1882 genom beslut af den 29 November 1881 i dessa komitéer:

vid kontoret i Wiborg Landssekreteraren Lagmannen A. von Weissenberg och Kommeriserådet Wilhelm Hackman till ledamöter, samt Länebokhållaren C. H. Gartz och Kaptenen C. A. Ekström till suppleanter;

vid kontoret i Åbo Kommeriserådet G. A. Lindblom och Handlanden Gustaf Hoffstedt till ledamöter, samt Handlanden Ernst Dahlström och Vicelandskamreraren A. Savander till suppleanter;

vid kontoret i Björneborg Handlandene Ad. Rohde och J. F. Lojander till ledamöter samt Vicekonsuln Wilhelm Rosenlew och Stadsläkaren Doktor K. F. Walle till suppleanter;

vid kontoret i Nikolaistad Vicekonsuln Uno Wolff och Konsuln Carl Stoltzenberg till ledamöter samt Prokuristen Gustaf Roschier och Handlanden C. J. Hartman till suppleanter;

vid kontoret i Uleåborg Politieborgmästaren A. Hasselblatt och Vicekonsuln O. E. Inberg till ledamöter samt Landskamreraren J. G. Hortling och Politierådsmannen J. G. Snellman till suppleanter;

vid kontoret i Kuopio Kommeriserådet Gust. Ranin och Lyceiektörn Evert Winter till ledamöter samt Handlanden W. Moldakoff och Apotekaren Hugo Lignell till suppleanter;

vid kontoret i Tammerfors Handlandene C. J. Hildén och G. O. Sumelius till ledamöter samt Vicehäradshöfdingen Viktor Cajanus och Kaptenen F. Mörtengren till suppleanter.

I diskontkomitéernas omförmälda sammansättning har under den tid, förevarande berättelse omfattar, inträffat följande förändringar, såvidt angår ledamöterna och suppleanterne.

I anledning af diskontkomité-ledamotssuppleanten vid kontoret i Wiborg Länebokhållaren C. H. Gartzs bortflyttning från orten, förordnades den 27 September 1883 Handlanden Carl Borenius till suppleant för ledamöterna i diskontkomitén vid detta kontor.

Sedan diskontkomitéledamoten vid kontoret i Björneborg Konsuln Adolf Rohde afidit, utsågs den 8 April 1884 Handlanden Frans Henrik Malin till ledamot i diskontkomitén samt till ledamots suppleant derstädes den 29 November samma år Justitierådsmannen Johan Arvid Hjort efter Stadsläkaren Doktor K. F. Walle, som önskat från befattningen afgå.

Vid kontoret i Nikolaistad utsågs den 14 Mars 1882 efter Prokuristen Gustaf Roschiers fränfalle Aptekaren Waldemar Schauman till ledamotssuppleant, hvarjente, sedan Vicekonsuln Uno Wolff afidit, ledamotssuppleanten Handlanden C. J. Hartman den 7 Maj 1883 förordnades att vara ledamot och Borgmästaren Isidor Taucher att inträda såsom suppleant i diskontkomitén vid nämnda kontor.

Efter det Handlandon W. Moldakoff upplåtit sin egendom till konkurs, förordnades den 15 Maj 1882 till

diskontkomitéledamotssuppleant vid kontoret i Kuopio i hans ställe Domkapitelssekreteraren Vicehäradshöfdingen K. A. Herckman, hvarförutom ledamotssuppleanten Aptekaren Hugo Lignell, på grund af förordnande den 9 December 1882, från början af år 1883, i stället för Lyceillektorn Evert Winter, inträdt såsom ledamot och Politierådsmannen Oskar Castrén såsom suppleant för ledamöterna i denna diskontkomité.

Vid kontoret i Uleåborg har den 1 Januari 1884 diskontkomitéledamoten Vicekonsuln O. E. Inberg efterträds af Fabrikören Hemming Åström.

Till ledamöter i diskontkomitén vid det nyinrättade kontoret i Joensuu utsågos den 27 Juni 1884 Häradshöfdingen Woldemar Nystén och Handlanden Frithiof Neppenström samt till suppleanter Krigskommissarien Aron Schroeder och Handlanden Anders Pakarinen, hvarj emte Häradshöfdingen Nystén förordnades att tillika vara kontrollant vid kontoret. Härefter från början af år 1884 skett den förändring, att Krigskommissarien Schroeder afgått från sin förenämnda suppleantbefattning, som tillträds af Tullförvaltaren Elias Weckström.

b) Diskontkomitéernas sammanträden.

b) I enlighet med Bankfullmäktiges derom gifna föreskrifter, sammanträdde diskontkomitéerna under år 1882 vid kontoren i Wiborg, Åbo, Björneborg och Kuopio hvarje helgfri dag, vid kontoret i Tammerfors fyra gånger i veckan och vid kontoren i Nikolaistad och Uleåborg tre dagar i veckan, men under åren 1883 och 1884 hafva sammanträden dagligen hållits af samtliga diskontkomitéer. Tiderna för dessa sammanträden hafva dels utsatts af Fullmäktige, dels öfverlemnats till diskontkomitéernas eget bestämmande.

§ 17.

a) Åtgärder angående direktörsembeten.

a) Med anledning af Bankdirektören Emil Lindbäck den 12 Mars 1882 inträffade död, utsåg Kejsrerliga Senaten den 28 i samma månad, på framställning af Bankfullmäktige, Sekreteraren i Banken Erik August Johan Wallén att under tre månader förestå det ledig-

blifna bankdirektörsembetet. Derjemte biföll Kejsrerliga Senaten till Fullmäktiges hemställan derom att med nämnda embetes ledigansläende finge anstå, tills Bankfullmäktige hunnit erfarat huruvida förslag, som kunde hafva inflytande på detsamma och ordningen för dess besättande blefve af Ständerna godkände och derefter nådigst stadfästade. Till följd häraf blef ifrågavarande direktörsembete ledigt anslaget först den 19 Juli, men dess återbesättande fördröjdes ytterligare derigenom att det af Bankfullmäktige den 21 September till Kejsrerliga Senaten insända underdåniga förslaget af Senaten ansågs bristfälligt samt till Bankfullmäktige återförvisades, på sätt Finans Expeditionens skrifvelse af den 7 November 1882 derom innehåller. Å det nya underdåniga förslag till embetets återbesättande, som af Fullmäktige den 22 November insändes till Kejsrerliga Senaten, uppfördes de tre sökandene i sådan ordning att Direktören i Finlands Statskontor Waldemar Eneberg erhöi det första rummet, Sekreteraren i Banken Wallén det andra och Assessorn vid Öfverstyrelsen för väg- och vattenkommunikationerna Emil Reinhold Strömberg det tredje rummet, hvarefter af bemälda sökande Direktören Eneberg den 31 Januari 1883 i nåder till bankdirektör utnämndes. Emellertid hade embetet intill nästsagde tid fortfarande handhafs af Sekreteraren Wallén på grund af särskilda tid efter annan för honom utfärdade förordnanden.

Den 6 Maj 1882 företog Bankdirektionens ordförande Friherre von Troil, med Bankfullmäktiges begifvande, en embetsresa till S:t Petersburg, hvarunder äfvensom under Friherrens frånvaro med anledning af förut omnämnda inspektionsresa till Uleåborg Förste kamreraren i Banken, på grund af Fullmäktiges förordnande, förestått ett bankdirektörsembete.

Medan Bankdirektören Eugène Wallenius från den 6 till den 21 Januari 1883 åtnjutit tjänstledighet för enskilda angelägenheter, har, i enlighet med Bankfullmäktiges förordnande, ett direktörsembete i Banken handhafs af Förste kamreraren Stenius.

På gjord underdånig ansökan, som af Bankfullmäktige till Hans Kejsersliga Majestät insändts, beviljade Senaten åt Bankdirektionens ordförande Friherre von Troil tjänstledighet för enskilda angelägenheter från den 13 Juni 1883 till den 1 derpåföljde Oktober samt förordnade, på Bankfullmäktiges underdåniga framställning, Förste kamreraren Stenius att ett direktörsembete under tiden förestå; och har Friherre von Troil derefter från och med den 17 till och med den 20 i nästnämnda månad åtnjutit ytterligare tjänstledighet för enskilda angelägenheter, hvarunder Sekreteraren i Banken Wallén varit i Direktionen adjungerad.

Under förra delen af November månad 1883 företog Bankdirektören Eneberg, med Bankfullmäktiges begifvande, en resa till S:t Petersburg för att derstädes med en rysk affärsman underhandla angående ett ifrågakommet ackord för dennes gäld till Banken, hvarom ofvan blifvit antydt. Under Bankdirektören Enebergs förberörda frånvaro har hans innehafvande direktörsembete föreståtts af Sekreteraren Wallén.

Sedan Ordföranden i Bankdirektionen Friherren von Troil den 24 Januari 1884 i nåder utnämns till Guvernör i S:t Michels län samt den 7 derpåföljde Februari upphört med sin verksamhet i Banken, hemställde Bankfullmäktige hos Hans Kejsersliga Majestät om förordnande för Förste kamreraren Stenius, som emellertid adjungerades i Bankdirektionen, att, intill dess ordförande i Direktionen kunde varda i nåder utnämnd, ett bankdirektörsembete derstädes förestå. På grund af lemnadt bifall till förestående framställning tjänstgjorde Förste kamreraren Stenius såsom Bankdirektör till den 1 Maj, då Öfverstelöjtnanten Alfred Charpentier, som medelst nådigt reskript den 27 Februari 1884 af Hans Kejsersliga Majestät i nåder utnämns och förordnats att vara Ordförande i Direktionen för Finlands Bank, trädde i utövning af detta embete, hvilket under vakanstiden i enlighet med gällande bankreglemente handhafts af Bankdi-

rektören Wallenius, såsom den i tjensten äldre ledamoten i direktionen.

Då emellertid åt Bankdirektören Wallenius, på gjord underdånig ansökan, beviljats tjänstledighet för sjuklighet från den 1 Maj till den 15 September, fortfor Förste kamreraren Stenius, på grund af Senatens i enlighet med Bankfullmäktiges framställning för honom meddelade förordnande, att intill nästtagande dag bestrida ett direktörsembete i bankdirektionen.

Dessutom hafva Bankfullmäktige årligen beviljat medlemmarne i Direktionen semesterledighet en hvar under sex veckor samt förordnat om direktörsembetenas bestridande, medan förenämnde ledighet begagnades.

b) För att lemna hugade sökande tillfälle att anmäla sig för bankkommissariebefattningen på extra stat vid det nyinrättade kontoret i Joensuu, läto Bankfullmäktige anslå densamma ledig till ansökning. Inom utsatt tid af trettio dagar ingåfvos ansökningar i sådant afseende af Bankkassören vid Finlands Banks kontor i Åbo Nikolai Evert Sundman, Kronofogden i Ilomants härad Carl Mauritz Paqvalén och Äldre bokhållaren i Finlands Bank Mauritz Tavaststjerna. Då Bankfullmäktige den 2 Februari 1884 till åtgärd förehade detta befordringsärende, kom främst under öfvervägande frågan om sättet och ordningen för besättandet af ifrågavarande tjänst; och som 1 mom. § 90 i gällande bankreglemente afser utnämning af bankkommissarie på ordinarie stat, men förenämnda befattning närmast kunde likställas med ett vikariat för bankkommissarietjänst, ansågo Bankfullmäktige stadgandena i §§ 99 och 100 af nämnda reglemente äfven uti förevarande fall ega tillämpning. Med afseende härå uppgjordes icke något förslag, utan hemställde Fullmäktige hos Kejsersliga Senaten att Bankkassören Sundman måtte förordnas att tillsvidare förestå bankkommissariebefattningen vid kontoret i Joensuu; och har denna framställning af Kejsersliga Senaten den 27 Februari bifallits.

Föröfrigt har semesterledighet under somrarna af

b) Åtgärder
beträffande
föreständarna
för kontoren.

Bankfullmäktige beviljats föreståndarene för kontoren merändels på fyra veckor, hvarjemte bemälda föreståndares vid särskilda tillfällen gjorda ansökningar om kortare tids tjänstledighet af Fullmäktige bifallits samt vikarier för hvarje gång tillförordnats.

§ 18.

Under nedanangifne längre tider hafva Bankfullmäktige dels genom embetsresor varit aflägsnade från Helsingfors, dels åtnjutit ledighet från utöfningen af sina embeten:

år 1882: undertecknad Meurman under en del af Juli och hela Augusti;

år 1883: undertecknad Hjelt för en af helsoskäl företagen resa utomlands under senare delen af Juni, hela Juli och början af Augusti; undertecknad Stjernvall af samma anledning från medlet af Augusti till medlet af September, Meurman under slutet af Juli och förra hälften af Augusti;

år 1884: Hjelt för embetsresa under senare delen af Juli och början af Oktober; Stjernvall jemväl för embetsresa i medlet af Juni; undertecknad Lindelöf för sjukdom under förra hälften af April och för embetsresa större delen af Juni; Meurman från medlet af Juli till medlet af Augusti äfvensom för embetsresa under förra delen af September.

Under förenämnde tider äfvensom de kortare ledigheter, hvaraf Bankfullmäktige då och då begagnat sig, hafva respektive suppleanter tjänstgjort såsom bankfullmäktige:

år 1882: Professorn Donner, Vicekonsuln Borgström, Senatstranslatoren Almberg och Justitieborgmästaren Sohlman;

år 1883: förutom förbemälda bankfullmäktigssuppleanter Öfversten Antell, Friherre von Born, Professorn Forsman och Filosofiemagistern Lindholm;

år 1884: samtliga ofvanbemälda, med undantag af

Bankfull-
mäktiges
tjänstgöring.

Friherre von Born, samt dessutom vid ett sammanträde Handlanden Wasenius.

Ordförandebefattningen har i undertecknad Hjelts frånvaro, på grund af anställda val, handhafts af Borgareståndets bankfullmäktig, samt, då denne samtidigt varit hindrad, af Bondeståndets bankfullmäktig.

1	Bankkommisarie på exakt stat	1.000
1	Bankfullmäktig	1.000
1	Kontrollant	1.000
1	Kontorskrivare	1.000
1	Vaktmästare	1.000
1	Till ved, ljus och expensar småt	1.000
1	Redovisning	1.000
1	Summa	13.000

III. Bankfullmäktiges framställningar och förslag.

1. Tillägg och förändringar i Bankens stat.

a) Stat för kontoret i Joensuu.

a) Såsom ofvan redan anförts, har, på grund af den 14 November 1883 meddeladt nådigt bifall till Bankfullmäktiges framställning, ett Finlands Banks kontor inrättats i Joensuu stad samt öppnats den 1 Juli 1884, hvarjente Bankens agenturer i Kexholm och Sordavala samtidigt indragits. För nämnda kontor faststälde Kejserliga Senaten, i enlighet med Bankfullmäktiges förslag, en sålydande stat:

Stat för Finlands Banks kontor i Joensuu.

		<i>Fmg.</i>	<i>rk.</i>	<i>Fmg.</i>	<i>rk.</i>
1	Bankkommissarie på extra stat, arvode	6,000	—	—	—
	missräkningspenningar	2,000	—	8,000	—
1	Kontrollant	—	—	1,500	—
1	Kontorsskrifvare	—	—	2,400	—
1	Vaktmästare	—	—	600	—
	Till ved, ljus och expenser emot redovisning	—	—	1,000	—
	Summa	—	—	13,500	—

De skäl, som vid behandlingen af ifrågavarande ärende varit för Bankfullmäktige bestämmande, hafva redan utförligt framhållits. Och våga Bankfullmäktige därför hoppas att åtgärden skall vinna Utskottets och Ständernas benägna godkännande.

b) Uti berättelsen till 1882 års Bankutskott hafva dåvarande Bankfullmäktige föreslagit sådan förändring i Finlands Banks stat, att sekreteraren, ombudsmannen och förste kamreraren erhöle en tillökning i sina löneförmåner, de två förstbemälde med 1,000 mark hvardera och kamreraren med 600 mark om året. Detta förslag lemnades dock, på Bankutskottets hemställan, af Ständerna utan afseende. Uti motiveringen till berörda hemställan anför Utskottet: „att bankstyrelsen i de s. k. diskretionsmedlen, hvilka uppgå till nära fyra gånger hela summan af de begärda löneförhöjningarna, har ett medel att utjemna tillfälliga missförhållanden mellan de olika tjänstemännens löneförmåner samt temporärt förbättra inkomsterna för någon tjänst, hvars innehafvare varit synnerligen betungad med arbete eller visat framstående duglighet“. De missförhållanden, beträffande förstbemälde tjänstemäns löneförmåner, som föranledt nämnda löneregleringsförslag, äro dock icke, på sätt Bankutskottet förutsatt, af så tillfällig art att för desammas afhjelpande diskretionsmedlen lämpligen kunde anlitas. Det särskildt med förste kamrerare — och ombudsmannabefattningarna förenade dryga arbete och ansvar, den ringa utsigten till befordran på den juridiska banan, som af ombudsmannen och sekreteraren kan påräknas, samt oegentligheten deri att förste kamreraren, ehuru chef för Bankens kamrerarekontor, hvartill äfven kassörerne höra, åtnjuter sämre löneförmåner än en bland desse, synes tvertom påkalla en stadigvarande löneförbättring åt innehafvarene af ifrågavarande befattningar. Bankfullmäktige tillåta sig därför återupptaga berörda framställning samt i sådant afseende vördsamt hemställa att Bankutskottet ville hos landets Ständer föreslå att gällande stat för Finlands Bank blefve sålunda ändrad att

Sekreteraren i Banken erhöle lön	5,000	mark.
hyresmedel såsom förut	2,000	”
Ombudsmannen i lön	5,000	”
hyresmedel såsom förut	2,000	”

b) Löneförhöjning åt sekreteraren, ombudsmannen och förste kamreraren.

Förste kamreraren i lön . . . . . 7,000 mark.
hyresmedel . . . . . 2,000 „

c) Anslag för ekonombe-
fattning. e) Sedan vaktmästaren Liljeström, som haft sig upp-
sigtan öfver bankhuset ombetrodd, aflidit, hafva Bank-
fullmäktige, på sätt protokollen för sammanträdena den
26 November och den 24 December 1883 utvisa, bifallit
till Bankdirektionens framställning derom att vid Ban-
ken finge anställas en särskild ekonom för handhafvande
af den närmare tillsynen öfver bankhuset och deri be-
fintligt lösöre äfvensom förvaltningen af Bankens pap-
persförråd och öfriga skrifmaterial emot åtnjutande af
fri bostad i bankhusets gårdsbyggnad samt dertill ett år-
ligt arvode af 400 mark. Till berörda ekonombefattning
har extra tjänstgöranden i Banken A. Biese af Direk-
tionen antagits.

d) Bankens
vaktmästare-
betjening. d) Då Bankens vaktmästarbetjening efter öfverflytt-
ningen till bankhuset befanns otillräcklig, anställes på
extra stat, förutom en portier, en vaktmästare, hvilken
åligger att tillika bestrida vaktmästaregöromålen hos
Bankfullmäktige. I anledning af vaktmästaren Lilje-
ströms fränfalle vidtogs derjemte en reglering af löne-
förmånerna, till följd hvaraf dessa numera utgå på sätt,
som följer:

		Frög.	ni.	Frög.	ni.
1	Vaktmästare, utom fria rum och värme, lön	800	—	—	—
	arvode	400	—	1,200	—
3	Vaktmästare lön	800			
	hyresmedel	400	1,200	—	3,600
1	Vaktmästare på extra stat arvode .	—	—	1,200	—
1	Portier och eldare, d:o d:o d:o, utom fria rum och värme, arvode . . .	—	—	900	—

e) Biträdet
hos Vexel-
kassören. e) Enligt Bankfullmäktiges förordnande af den 30
December 1875 har från sagde tid ett årligt anslag af
1,200 mark ur Bankens medel utgått för aflönande af ett
biträde hos vexelkassören. Ehuru bemälda biträde ur-

sprungligen torde hafva anstalts för fyllandet af ett till-
fälligt behof, har befattningen till följd af småningom
ökad vaxlingsrörelse derefter icke kunnat undvaras. Med
afseende å det numera med denna extra befattning före-
nade myckna arbete hafva Bankfullmäktige, på fram-
ställning af Bankdirektionen, den 20 November 1884 be-
viljat ett tillskott i förenämnda arvode med 300 mark
om året, att utgå från den 1 Januari 1885.

f) I saknad af särskildt anslag för bankhusets re-
montering har Bankdirektionen nödgats inhemta Bank-
fullmäktiges begifvande för verkställandet af härtills er-
forderliga mindre reparationer i bankhuset. Då onödig
omgång härigenom föranledes och då bankhusets remon-
teringskostnad sjelffallet framdeles kommer att ökas,
hafva Bankfullmäktige funnit önskvärdt att ett årligt
anslag för ifrågakomna ändamål af 5,000 mark blefve
ställdt till Bankdirektionens förfogande.

Emedan de under punkterna c, d och e omförmälda
utgifter lämpligen borde i Bankens stat observeras, tillåta
sig Bankfullmäktige vördsamt föreslå, att berörde poster
äfvensom nästnämnda remonteringsbelopp blefve på be-
höriga ställen införda i den för Banken gällande stat,
beträffande hvilken Fullmäktige föröfrigt icke hafva nå-
got att påminna.

2. Med anledning af väckt fråga huruvida kännedom
i landets inhemska språk utgör kompetensvilkor för erhål-
lande af embeten och tjänster i Finlands Bank.

Vid uppgörandet den 21 September 1882 af under-
dånigt förslag till återbesättande af det ledigblifna juri-
diska direktörsemetet i Bankdirektionen, kom hos Bank-
fullmäktige under öfvervägande huruvida de för befor-
dran till statens embeten och tjänster i allmänhet gäl-
lande stadganden om ådagaläggande af erforderlig insigt
i landets begge språk äro tillämpliga på embeten och
tjänster i Finlands Bank.

Med anledning af den olika uppfattning som vid

ärendets behandling yppades, hafva Bankfullmäktige ansett sig böra om detta förhållande hos Bankutskottet anmäla, för att frågan, huruvida kännedom af landets tvenne inhemska språk bör utgöra kompetensvilkor för befordran till embeten och tjänster i Finlands Bank, måtte genom Utskottets benägna medverkan blifva understäld Ständernas öfvervägande. Och tro sig Bankfullmäktige härtill ega desto större skäl, som Bankdirektionen i sitt nedanomförmälda utlåtande öfver nytt reglemente för Finlands Bank hos Fullmäktige framhållit, hurusom Direktionen anser sådan språkkunskap i Bankens tjänst svårligen kunna undvaras.

3. *Nytt reglemente för Finlands Bank och ny instruktion för Finlands Ständers Bankfullmäktige.*

Uti skrifvelse för den 5 Juni 1882 hafva Finlands senast församlade Ständer, som ansett en fullständig revision af reglementet för Finlands Bank af den 27 Juni 1878 äfvensom af den för Bankfullmäktige utfärdade instruktion vara af behovet påkallad, uppdragit Bankfullmäktige att i samråd med sakkunnige personer uppgöra eller låta af sådana personer utarbete förslag till nytt reglemente för Finlands Bank och ny instruktion för Bankfullmäktige att föreläggas nästsammanträdande Ständer. Sedan Bankfullmäktige med anledning häraf beslutat till nedsättande af en komite i förenämndt syfte, hafva Bankfullmäktige anhållit, det ville herr Prokuratorn R. Montgomery i egenskap af ordförande samt herrar Kommerseråden Wilhelm Hackman, Joakim Kurtén och Gustaf Adolf Lindblom äfvensom Handlanden A. F. Wasenius såsom ledamöter deltaga i komiténs arbeten. Men emedan såväl Prokuratorn Montgomery som Kommerse- rådet Kurtén förmälte sig hindrade att mottaga ofvannämnda uppdrag, kallades i desses ställe till ledamöter uti komitén herrar Öfverstelöjtnanten, numera ordföranden i Bankdirektionen, Alfred Charpentier och Direktören i Finlands Statskontor Jurisutriusque kandidaten Nils

Isak Fellman, hvarjemte åt komitéledamöterna öfverlemnades att inom sig utse ordförande i komitén.

Denna komité, som under ordförandeskap af Kommerse- rådet Hackman härstädes sammanträd under våren och hösten 1883, afslutade sina arbeten i Februari 1884 samt öfverlemnade den 19 derpåföljande April till Bankfullmäktige de af komitén utarbetade författnings- förslagen jemte motiv äfvensom två af Herrar Wasenius och Fellman afgifna reservationer. Sedan berörde handlingar till tryck befordrats, hafva Bankfullmäktige lemnat Bankdirektionen och föreståndarene för Bankens afdelningskontor tillfälle att yttra sig öfver lagförslagen samt uti skrifvelse från Bankdirektionen af den 1 sistlidne November fått emottaga Direktionens utlåtande, och vederbörande bankkommissariers yttranden i ämnet.

Då Bankfullmäktige till Bankutskottets förberedande handläggning öfverlemnade förenämnda författnings- förslag, hafva Fullmäktige tillika ansett sig böra afgifva förslag till ändring af desamma i de delar, der Fullmäktige antingen i sak äro af annan åsigt än komitén eller ock i formelt afseende funnit omredigering påkallad. Jemte det Bankfullmäktige därför underställa Bankutskottets benägna öfvervägande nedanintagna ändrings- förslag, utbedja sig Fullmäktige att här få framhålla de synpunkter, som vid desammas utarbetande varit för Fullmäktige bestämmande.

Förenämnda af komitén uppgjorda förslag skilja sig väsentligt från gällande bankreglemente och instruktion för Bankfullmäktige genom de förordade reformerna i Bankfullmäktigs institutionen och organisationen af Bankens direktion samt innehålla dessutom särskilda andra jemförelsevis mindre betydande afvikelser från den närvarande lagstiftningen. För öfrigt utmärker sig förslaget till reglemente för Banken genom en ny förkortad och, beträffande uppställningen, öfversigtlig redaktion af gällande bankreglemente.

Frågan om att öka bankfullmäktiges antal, som redan länge vid landtdagarna utgjort föremål för öfver-

läggning, har närmast framkallats genom det förhållande att, då Fullmäktige, såsom härtills varit fallet, äro fyra, afgörandet vid jemn röstfördelning blir beroende af ordförandens votum, hvilket derigenom erhåller en opropor-tionerligt stor betydelse i förhållande till öfriga afgifna röster. För undanröjdandet af denna brist i bankfullmäktiges närvarande sammansättning och i välbetänkt afsigt att tillföra bankfullmäktigsinstitutionen ett ökadtt mått af insigt och erfarenhet i bankväsendet, föreslår komitén, att bankfullmäktige måtte väljas till ett antal af tolf samt sammanträda i regeln tre gånger om året för afgörandet af viktigare ärenden, medan handhafvan-det af de löpande göromålen skulle ankomma å ett af fullmäktige inom dem utan hänsyn till ståndsindelning-
 en valdt fyramanna utskott. Genom denna anordning komme bankfullmäktige att fungera mera såsom en bank-stämman än som en myndighet, hvars främsta åliggande är att hafva omedelbart inseende öfver Bankens förvaltning. För utöfvande af en verklig kontroll öfver bankförvaltningen erfordras nemligen främst att de dermed ombetrodde personerna äro i tillfälle att utan längre afbrott följa med denna förvaltning, hvilket ej blefve möjligt för de åtta fullmäktige, som icke tillhörde utskottet och således i regeln endast tre gånger om året sammanträdde såsom fullmäktige och under den öfriga tiden icke ens vore skyldige att vistas i Helsingfors. Komitén har därför äfven tänkt sig inseendet öfver Bankens förvaltning öfverlemnadt åt fullmäktiges utskott. Men påtagligt är att denna organisation icke står i samklang med föreskriften i landtdagsordningens 68 §, „att Ständerna välja fullmäktige, till lika antal för hvarje stånd, att i enlighet med instruktion, som af Ständerna upprättas och fastställs, utöfva inseende öfver förvaltningen af de under Ständernas garanti och vård ställda fonder i Finlands Bank“. Ty inseendet öfver bankförvaltningen, som enligt detta grundlagsstadgande skall utöfvas af bankfullmäktige, kan icke, såsom komitén vill antaga, genom en bestämning i reglementet öfverflyttas på fullmäktiges

utskott. Det förhållande, att utskottet är sammansatt af fyra bankfullmäktige, gifver ej heller något stöd för komiténs tolkning af omförmälda grundlagsstadgande, emedan bankfullmäktige utgöra ett kollegium, hvilket grundlagsenligt endast såsom sådant eger öfvervaka Bankens förvaltning, hvaremot befogenhet härtill icke tillkommer de enskilde ledamöterna, hvarken hvar för sig eller konstituerade till ett mindertaligt utskott.

Men icke blott härutinnan måste komiténs förslag beträffande bankfullmäktigsinstitutionen anses stå i strid med landtdagsordningens föreskrifter i ämnet. Enligt ofvanåberopade § i landtdagsordningen ankommer det å Ständerna att, med iakttagande deraf att fullmäktige utses till lika antal för hvarje stånd, vid hvarje lagtima landtdag bestämman huru många fullmäktige böra väljas. Denna Ständernas befogenhet blefve emellertid inskränkt genom det af komitén i reglementet införda stadgande derom, att fullmäktige böra väljas till ett antal af tolf.

Utän en motsvarande förändring af åberopade grundlagsstadgande skulle således enligt Bankfullmäktiges tanke ifrågakomna reformförslag icke kunna genomföras. Vid sådant förhållande bör mer än eljest noggrant öfvervägas huruvida reformen är egnad att medföra de af densamma väntade fördelarne. För sin del kunna bankfullmäktige icke undgå att derom hysa vissa tvifvelsmål. Det torde icke blifva någon lätt sak för de bankfullmäktige, som icke tillhöra utskottet och sålunda sammanträda endast tre gånger årligen, att inom den korta tiden af några dagar inhemta den sakkännedom, som erfordras för afgörandet af alla bankförvaltningen rörande viktigare frågor, och tvifvelaktigt förefaller därför huruvida personer med insigt om det ansvar befattningen medför skola på dylika vilkor vilja åtaga sig densamma. Men antaget äfven att denna farhåga visade sig ogrundad, att verkliga personer funnes, hvilka af patriotiskt intresse vore beredvillige att ikläda sig förenämnda ansvar, synes det dock enligt fullmäktiges åsigt från landets Ständers sida

icke välbetänkt, att i de viktigaste frågor öfverlemnade högsta beslutanderätten i Bankens angelägenheter åt ett kollegium, hvars flertal genom sin antydda ställning är dertill oförberedt.

Utskottets ställning till bankförvaltningen karakteriseras af komitén sålunda: „Då alla viktigare ärenden, enligt komiténs förslag, komme att afgöras af bankfullmäktige i deras helhet, då utskottet, bland annat, icke tillerkänts rätt att i frågor rörande bankens förvaltning meddela direktionen några föreskrifter, då utskottets verksamhet sålunda i hufvudsak blefve inskränkt till den af en förberedande myndighet, så komme utskottets ställning till bankförvaltningen att blifva väsentligen olik den, som för det närvarande tillkommer bankfullmäktige“. Med skäl kan härvid anmärkas att en myndighet, som icke är befogad att meddela bankdirektionen föreskrifter och hvars hufvudsakliga uppgift är att förbereda ärenden, ej heller kan utöfva något verksammare inseende öfver bankförvaltningen, hvilket dock enligt komitéförslaget jemväl skulle åligga utskottet.

Förslaget om tillsättande af tolf bankfullmäktige motiveras vara framkalladt af behofvet att öka fullmäktiges antal, men genom tillägget att bankfullmäktige skola sammanträda tre gånger om året samt genom utskottets prekära ställning till bankförvaltningen kvarstår i komitéförslaget af den nuvarande bankfullmäktigsinstitutionen endast namnet. För närvarande hafva Ständerna i sina fullmäktige en ständig representation vid Banken, utrustad med emot sin i landtdagsordningen angifna uppgift svarande befogenheter. Framdeles skulle deremot Ständerna vid inseendet öfver bankförvaltningen företrädas af ett tre gånger om året sammanträdande kollegium, hvarigenom sjelfallet Ständernas inflytande på bankförvaltningen blefve väsentligen minskadt.

Enligt Bankfullmäktiges åsigt är derföre den närvarande organisationen af bankfullmäktigsinstitutionen vida att föredraga framför den af komitén föreslagna, om ock, på sätt ofvan framhållits, emot densamma kan

anmärkas, att, så länge fullmäktige utses endast en för hvarje stånd, ordförandens votum i frågor, hvari rösterna utfallit lika, eger ett i förhållande till de öfrige allt för stort inflytande. Det vore väl önskligt att detta missförhållande blefve afhjelpat, och har jemväl i sådant afseende fråga hos Fullmäktige uppstått, huruvida icke fullmäktiges antal lämpligast borde fastställas till fem, af hvilka fyra skulle utses, såsom härintills, eller en för hvarje stånd, samt den femte väljas genom för ändamålet utsedde elektor. Då emellertid detta förutsätter en ändring af ofvanåberopade § i landtdagsordningen, tveka Bankfullmäktige att framställa definitivt förslag i antydt syfte, öfverlemnande dock frågan härom till Bankutskottets bepröfvande.

Beträffande bankdirektionen föreslår komitén att ledamöterna skulle utses för en tid af endast fem år samt att kompetensvilkoret för den ene af direktörerna om insigt och erfarenhet i landets lagar och rättegångsväsende borde bortfalla. Ej heller i denna del kunna Bankfullmäktige biträda komitéförslaget. Uti sin, betänkandet bifogade reservation har Direktören Fellman sakrikt framhållit de skäl, som, äfven enligt Fullmäktiges åsigt, tala för bibehållandet af nu gällande föreskrifter om bankdirektionens sammansättning, och i förberörda utlåtande öfver komitéförslaget har Direktionen för Finlands Bank, med anslutning till nämnda reservation, ytterligare tillagt några synnerligen beaktansvärda synpunkter för frågans bedömning. Bankdirektionen yttrar nemligen: „det skäl, som komitén anført till stöd för bankkommissariernes inamovibilitet nemligen att i deras person skulle finnas ett element, som representerade kontinuitet i kontorens förvaltning, skulle i ännu högre grad haft sin tillämpning på Bankens direktörer. Det synes också ligga något motsägande och onaturligt deri, att för kort tid utsedde direktörer skulle upprätthålla ordning och disciplin bland ett stort antal oafsättlige tjänstemän. Det är fara värdt att ett sådant experiment komme att misslyckas; Fäster man så öfverhöfvan stor

vigt vid direktörernes amovibilitet, så borde också alla Bankens tjänstemän, utom bankkommissarierna, hvilkas tillsättande icke beror af Direktionen ensam, kunna af Direktionen efter omständigheterna antagas och entledigas, men hela detta betraktelsesätt förefaller Direktionen från statsrättslig synpunkt ganska vådligt. Om Ständerna för den enda inrättning, som står under deras tillsyn, påkalla så exceptionella stadganden i afseende å tjänstemäns antagande och afskedande, så ligger det nära till hands, att samma synpunkter småningom göra sig gällande äfven på andra områden af den offentliga förvaltningen, hvarigenom utan tvifvel en af de starkaste och mest bepröfvade garantier för en samvetsgran förvaltning enligt lag skulle omintetgöras. Redan nu gäller för Banken ett undantagsstadgande i denna fråga, att nemligen vid tjänsters besättande afseende uteslutande bör fästas vid den sökandes lämplighet till den ansökte tjänsten, och den häri liggande vidsträckt befogenhet för Bankens styrelse synes böra vara fullt tillräcklig, isynnerhet vid besättandet af direktörsembetena, till hvilka endast mognade, pröfvade män kunna komma i fråga.

Äfven i afseende å nödvändigheten deraf, att det juridiska elementet är i direktionen representeradt, är Direktionen enig med Direktören Fellman. Här må endast ytterligare framhållas, att Finlands Bank såsom statsinstitution tillika är ett offentligt embetsverk, som står i mångfaldig beröring med andra embetsverk och domstolar. Insiqt och erfarenhet i landets lagar och rättegångsväsende äro således äfven från denna synpunkt i direktionen behöfliga, och detta behof tillgodoses utan tvifvel bättre sålunda, att en ledamot i direktionen särskildt utses med afseende å sagda kvalifikatione än att direktionen nödgas sätta sin lit till en underordnad tjänsteman, som måhända sjelf ännu gör sina lärospån.

På grund af de skäl, som Bankdirektionen i ofvanförd måtto och Direktören Fellman uti förberörda re-

servation uttömmande framhållit emot förslaget om besättande af ledamots platserna i direktionen för vissa år och bortlemnandet af kompetensvilkoret om juridisk insigt för den ene af ledamöterna, hafva Bankfullmäktige, som i allo godkänna dessa skäl, i sitt förslag till reglemente bibehållit nu gällande föreskrifter om bankdirektionens sammansättning.

Sedan Bankfullmäktige härmed uttalat sig angående förberörda tvenne hufvudpunkter i komiténs förslag, gå Fullmäktige att i korthet, § för §, motivera de af Fullmäktige beträffande öfriga delar af förslaget vidtagna förändringar.

Förslaget till reglemente för Finlands Bank.

§ 2. På sätt af komitén i motiveringen till denna § framhålles, bör inhemsk vaxel, som i Banken diskonteras, vara accepterad af finsk man eller firma, som äfven sjelffallet bör vara i landet bosatt. Momentet om Bankens diskonteringsrörelse lemnar dock rum för tveydighet härutinnan och har derfor omredigerats.

Emedan mottagandet af öppna depositioner, på sätt äfven af Bankdirektionen antyds, skulle erfordra ökade krafter och stor noggranhet samt Banken derigenom komme att tillskyndas betydande utgifter utan motsvarande fördelar, har stadgandet härom bortlemnats. Till följd häraf utgår jemväl § 35, som innehåller närmare föreskrifter angående de öppna depositionerna.

§§ 6 och 7 hafva ändrats i enlighet med de synpunkter, som af Bankfullmäktige ofvan redan framhållits.

Dessutom hafva Bankfullmäktige ansett lämpligast, att nu gällande föreskrifter om uppgörande af underdånigt förslag till återbesättande af bankdirektörsembete bibehållas.

§ 18 är oförändrad i öfrigt, förutom att i slutet af första mom. orden: „obligationer, kuponger och sedlar å utländskt mynt“ af redaktions hänsyn utbyts emot „å utländskt mynt lydande obligationer, kuponger och sedlar“.

§ 24. Ordet „läckage“, som icke synes väl valdt, har ersatts med „läckning“.

§ 31. Den kassor och inrättningar med allmännyttigt ändamål medgifna befrielse från erläggandet af kassakreditivavgift har, medan Banken ännu omhänderhades af statsverket, kunnat hafva skäl för sig såsom ett af styrelsen åt dessa kassor och inrättningar lemnadt understöd; men emedan numera understödandet af sådana inrättningar torde få anses stå utom Bankens uppgift, har stadgandet härom i fjerde mom. bortlemnats.

§ 37. Det af Direktören Fellman och Handlanden Wasenius i deras reservationer, i enlighet med nu gällande reglemente, föreslagna stadgande, att qvitto af kassör öfver verkställd inbetalning bör, för att vara gällande mot Banken, hos vederbörande kamrerare eller bankkommissarie uppvisas och förses med påteckning, anse Bankfullmäktige, såsom äfven af Bankdirektionen framhållits, vara öfverensstämmande med god ordning, liksom det för kassakontrollen är af högsta vikt. Föreskriften i § 122 af gällande reglemente har därför här intagits.

§ 38. Emedan under § 49 införts ett stadgande om den icke juridiske ledamotens skyldighet att omhänderhafva en af nycklarne till hufvudkontorets kassahalf, utgå hithörande föreskrifter i femte mom. af ifrågasvarande §.

§ 40. Sista momentet har omredigerats derhän att bestämmandet om tiderna, då Bankens hufvudkontor bör hållas för allmänheten tillgängligt, jemväl ankommer på Bankfullmäktige.

§ 43. Medan föreskrifterna om bankfullmäktiges befogenheter och åligganden ingå i kap. II af gällande reglemente samt särskilda kompletterande detaljstadganden derom meddelas i instruktionen, har komitén från sitt förslag till reglemente uteslutit de bankfullmäktiges verksamhet rörande allmänna bestämningarna, hvilka deremot återfinnas i förslaget till instruktion. Då Bankfullmäktige icke kunna finna någon som helst fördel af denna uppställning utan tvärtom måste anse det nog

oegentligt att reglementet icke upptager några allmänna föreskrifter om de Bankens styrelse tillkommande berättigandena och skyldigheterna, så hafva sådana bestämningar införts under ifrågasvarande §, som motsvaras af § 53 i gällande reglemente och af 2 och 3 momenten i komiténs förslag till instruktion. Af denna anordning har äfven påkallats en förändring af kapitlets rubrik.

§ 44. I § 44 af komitéförslaget föreskrifves att bankdirektionen skall antingen i dess helhet närvara vid bankfullmäktiges sammanträden, med rättighet att i öfverläggning men ej i beslut deltaga, eller ock låta sig dervid företrädas genom ordföranden eller ledamot i direktionen, hvarefter tillägges att i frågor angående direktionens förhållande i tjensten eller då medlem i direktionen är jäfvig han icke må sammanträde bivista. Anordningen, som af komitén motiveras dermed att densamma vore egnad att bidraga till en god samverkan emellan bankfullmäktige och direktionen, har äfven af Bankdirektionen förordats, under framhållande att derigenom större likstämmighet och solidaritet i afseende å förvaltningen, än härintills, skulle emellan bankfullmäktige och bankdirektionen åstadkommas. För sin del kunna Bankfullmäktige deremot icke finna annat, än att direktionens deltagande i fullmäktiges förhandlingar i betänkelig mån skulle försvåra bankfullmäktiges uppgift att handhafva inseendet öfver bankförvaltningen. I enlighet med denna uppgift hänföra sig nemligen de flesta ärenden, som hos bankfullmäktige behandlas, till ett bedömande af den förvaltande myndighetens åtgöranden. I hög grad oegentligt ja till och med hämmande på öfverläggningens frihet blefve därför bankdirektionens närvaro och deltagande i förhandlingar, som föranledas af direktionens framställningar eller granskningen af direktionens förvaltning, liksom äfven direktionens af dess egna embetsåligganden strängt upptagna tid komme att till mehn för dessa tagas i anspråk för bivistandet af fullmäktiges sammanträden. Något motstycke härtill torde knapt förekomma i något lands offentliga institu-

tioner. Då bankfullmäktige ega i förekommande ärenden affordra bankdirektionen upplysningar och förklaringsamt, då sådant finnes nödigt och lämpligt, kalla direktionen till gemensam öfverläggning, hvarom framställning äfven af direktionen kan göras, så är härmed tillräckligt sörjdt för att alla de sakförhållanden och skäl, som kunna inverka på bankfullmäktiges beslut, komma till desses kännedom samt att likstämighet och samverkan, i den mån sådant i allmänhet är möjligt, åstadkommes. På dessa skäl hafva Bankfullmäktige utslutit §§ 44 och 45 i komitéförslaget och i nu ifrågavarande § intagit en allmän föreskrift om gemensamma sammanträden.

§ 45 motsvarar § 43 i komiténs förslag, förutom att i andra mom. inryckts bestämning från gällande reglemente derom att direktionen bör hos bankfullmäktige anmäla, då den anser granskning af bankkontors verksamhet böra af någon direktionsmedlem på ort och ställe företagas.

§ 46 öfverensstämmer i afseende å innehållet med senare hälften af första mom. i komitéförslagets 44 §.

§§ 47 och 48 öfverensstämmer i öfrigt med §§ 46 och 47 i komitéförslaget, förutom att sista mom. i § 46 öfverflyttats till § 47 med en något förändrad redaktion, som betingas deraf att bestämningarna från gällande reglemente om skyldighet för den lagfarne ledamoten i direktionen att föra memorialprotokollet och för den andre ledamoten att omhänderhafva nycklarne till hvalfvet och förvaringsrummet för bankens värdepapper i § 48 intagits.

§ 51. Ut i motsvarande § 50 i komitéförslaget stadgas att, då för anställande af extra tjänsteman anslag utöfver Bankens stat erfordras, endast frågan om anslaget skulle ankomma på bankfullmäktiges afgörande. Men emedan beviljandet af anslag, sedan extra tjänsteman redan blifvit af direktionen anställd, förfölle till en tom formalitet samt anslagsfrågan således icke kan prövas annorlunda än i sammanhang med frågan om behöflig-

heten af extra tjänstemans anställande, har §:n i sådant syfte omredigerats med tillägg att samtliga ärenden angående anslag utöfver stat böra underställas bankfullmäktiges pröfning och afgörande.

§ 56 motsvarar § 55 i komitéförslaget.

Från tredje mom. har dock orden „der så fordras“ utgått. Vikarie för handhafvandet af tjänsten, medan bankkommissarie åtnjuter tjänstledighet, om ock för kortare tid, kan nemligen aldrig undvaras.

Jemväl derpåföljande mom. har bortlemnats, emedan Bankfullmäktige anse med god ordning öfverensstämmande att samtliga ärenden angående tjänstledighet för medlem i direktionen och bankkommissarie samt förordnande af vikarie för desse handläggas af fullmäktige. Det torde också mera sakenligt ankomma på den myndighet, som utöfvar inseendet öfver bankförvaltningen, än på den, som handhar förvaltningen, att pröfva huruvida tjänstledighet kan medlem af direktionen eller kommissarie beviljas samt embetets bestridande uppdragas åt den, som dertill föreslås, utan störing i förvaltningens jemna fortgång. Någon olägenhet af denna för närvarande följda ordning har, Bankfullmäktige veterligen, icke förekommit.

§ 57 (§ 56 i komitéförslaget).

Enligt nu gällande reglemente godtgöra medlem af direktionen och bankkommissarie, vid sjukdomsförfall, sjelfve sin vikarie, hvaremot arvode ur Bankens medel utgår åt vikarie endast för tjänsteman eller betjent i Banken, som åtnjuter tjänstledighet för sjukdom och hvars löneförmåner ej heller skulle medgifva ett afdrag för vikaries ersättande. Då samma skäl icke synes tala för utsträckande af ifrågavarande förmån jemväl till Bankens embetsmän, har gällande föreskrift i ämnet ansetts böra bibehållas och en redaktionsförändring i sådant syfte vidtagits.

§§ 59 och 60 (§§ 58 och 61 i komitéförslaget).

Beträffande fördelningen af diskretionsmedlen samt bestämmandet af tiderna för diskontkomitéernas sam-

manträden, hafva Bankfullmäktige ansett härom för närvarande gällande föreskrifter vara ändamålsenligare än de af komitén vidtagna bestämningarna.

§ 64 (§ 63 i komitéförslaget) har bibehållits oförändrad i öfrigt, förutom att tiden för revisorernes sammanträddande utsatts till första helgfria dag i April månad, i enlighet med föreskriften derom i Nådiga förordningen den 22 December 1882, angående särskilda ändringar i nu gällande reglemente för Finlands bank.

§ 66 (§ 65 i komitéförslaget) innehåller angående revisorernes åligganden i hufvudsak de bestämmingar, som meddelas i § 115 af gällande reglemente. Dock har komitén ansett omotiveradt att revisorerne jemväl skulle åligga att granska huruvida Bankens embets- och tjänstemän i förvaltningen ställt sig gällande stadganden och erhållna föreskrifter till efterrättelse. Men som Bankfullmäktige icke kunna dela komiténs åsigt härutinnan, har äfven detta mom. från förenämnda § 115 här intagits.

§ 69 (§ 68 i komitéförslaget).

I tredje mom. har vidtagits den ändring, att då extra inventering finnes nödig men af en eller annan anledning icke kan af bankfullmäktig eller medlem af direktionen förrättas, meddelandet af förordnande för annan person att verkställa sådan inventering ankommer endast å bankfullmäktige.

Förslaget till instruktion för Finlands Ständers Bankfullmäktige.

Ehuru Bankfullmäktige beträffande komiténs förslag till reglemente för Finlands Bank icke förenat sig om de af komitén vidtagna reformerna af Bankens styrelse och förvaltande myndighet, har dock den af komitén följda uppställningen och verkställda omredigeringen af gällande bankreglemente af Fullmäktige i hufvudsak bibehållits och i förslaget införts de förändringar, som i förestående motivering blifvit antydda. Komiténs förslag till instruktion för Finlands Ständers Banfullmäk-

tige står deremot i så nära samband med den afsedda organisationen af bankfullmäktige och fullmäktiges utskott, att förslaget, då sagde organisation af Bankfullmäktige frångåtts, icke varit egnadt att läggas till grund för det af Fullmäktige uppgjorda förslaget till instruktion. I nästnämnda förslag ingå samtliga de uti instruktionen af den 15 Januari 1883 förekommande stadganden om ock i annan ordningsföljd och med delvis förändrad redaktion, hvarjemte särskilda bestämmingar i gällande bankreglemente, hvilka hufvudsakligast hänföra sig till bankfullmäktiges arbetsordning, på grund deraf ansetts böra få plats i instruktionen.

Dessutom hafva följande tillägg till redan förefintliga stadganden befunnits erforderliga.

§ 2 innehåller en hänvisning till landtdagsordningens föreskrift derom att de utsedde fullmäktige må tillträda sin befattning, medan Ständerna ännu äro samlade. Kallelse till det första sammanträdet har ansetts lämpligast böra utfärdas af de afgående bankfullmäktige.

§ 3. Från komiténs förslag har här intagits bestämmingen att Bankfullmäktige skola vid sitt första sammanträde hvarje år välja inom sig ordförande och dessutom viceordförande samt att, då rösterna vid val fallit jemnt, afgörandet skall ske genom lottning.

§ 7. Emedan i gällande instruktion saknas bestämming derom huru förfaras skall, då förfall för samtliga suppleanter från något stånd inträffat, har stadgats att vid sådant förhållande suppleant från annat stånd bör träda i stället. En dylik föreskrift ingick i § 10 i Nådiga förordningen den 9 December 1867, angående styrelsen och förvaltningen af Finlands Bank.

Helsingfors den 1 Januari 1885.

F. W. G. Hjelt.

F. Stjernvall.

L. Lindelöf.

A. Meurman.

J. L. Snellman.

Reservation.

Med anledning af bankfullmäktiges framställning i fråga derom, huruvida kännedom i landets båda inhemska språk utgör eller borde utgöra kompetensvilkor för erhållande af embeten och tjänster i Finlands Bank, hafva undertecknade, som vid ärendets behandling uttalat en från öfrige fullmäktige skiljaktig åsigt, trots sig böra framhålla, att uti nu gällande reglemente för Finlands Bank några andra kompetensvilkor för befordran till embeten och tjänster i banken icke finnas påbjudna, än att en af ledamöterna i direktionen bör hafva ådagalagt insigt och erfarenhet i landets lagar och rättegångsväsende. De af Styrelsen utfärdade författningar om kompetens för befordran till statens embeten och tjänster torde vid sådant förhållande icke kunna anses vara å banken tillämpliga, helst i motsatt fall förenämnda, i administrativ väg tillkomna författningar skulle ändra en ständerlag. Kännedom af landets båda språk kan visserligen, på sätt Bankdirektionen framhållit, svårligen undvaras hos alla de embets- och tjänstemän, hvilkas verksamhet bringar dem i beröring med allmänheten, men befattningar finnas dock äfven, vid hvilka en sådan kännedom är af helt och hållet underordnad vikt i jemnbredd med öfriga kvalifikationer. Det synes därför med fullt skäl kunna öfverlemnas åt bankstyrelsen att tillse det bankens verkliga behof och fördel i detta likasom i andra afseenden behörigen tillgodoses.

I betraktande häraf och då, såsom redan antyddes, reglementet, utom hvad beträffar förenämnde direktörs-embete, välbetänkt icke innehåller några bestämmningar angående kompetensvilkor för bankens tjänstemän, anse

vi ett särskildt stadgande om kunskap i svenska och finska språken, ådagalagd genom vissa föreskrifna förhör, så mycket hellre kunna äfven framdeles undvaras, som denna kunskap i sjelfva verket nu är vida allmännare än förut. Ett dylikt stadgande kunde till och med blifva menligt för banken, om derigenom hinder lades i vägen att vid densamma fästa personer, hvilkas insigt i bank- och affärsväsendet samt lämplighet i öfrigt vore känd och erkänd, men som möjligen icke vore hugade att underkasta sig formela kunskapsprof inför universitets- eller lyceilärare. Då banken är en inrättning med helt och hållet praktiskt syftemål, borde ock, enligt vårt förmenande, lagstiftningen angående densamma icke ingå i detaljer, mera egnade att hindra än att befordra en ändamålsenlig förvaltning.

F. Stjernvall.

L. Lindelöf.

Af Bankfullmäktige vidtagna förändringar i det af en för ändamålet nedsatt komité uppgjorda förslaget till

„Reglemente för Finlands Bank“*).

Kap. I.

Allmänna bestämmingar.

§ 1.

Finlands Bank, som förblifver under Finlands Ständers garanti och vård, har till uppgift att upprätthålla stadga och säkerhet i landets penningväsende samt att befordra och underlätta penningomsättningen i landet.

§ 2.

Banken har till föremål för sin verksamhet att:
 utgifva banksedlar;
 in- och utvexla bankens sedlar och metalliskt mynt;
 köpa och sälja guld och silfver samt utländskt mynt;
 köpa och sälja statspapper och obligationer, kuponger samt utländska sedlar, vaxlar och anvisningar;
 sälja anvisningar, betalbara å ort, der banken har kontor eller agentur;
diskontera vaxlar, accepterade af inom landet bosatt finsk man eller firma äfvensom andra, jemväl å ort inom landet betalbara kreditpapper;
 bevilja penningelån på viss tid emot pant af ädla metaller och sådana statspapper, obligationer, aktiebref, intecknade skuldsedlar och andra värdepapper eller varor, som äro lätt säljbara;

*) Dessa förändringar äro utmärkta med kursiv stil.

bevilja kassakreditiv såväl mot inteckning i fastighet som mot de i föregående moment omnämnda slag af pant, med undantag af varor;
 emottaga penningeinsättningar, dock utan räntegodtgörelse;

verkställa inkasseringar;
 emottaga i förvar handlingar, värdepapper och dyrbarheter under försegling.

Om de banken åliggande förrättningar för statsverket samt om förvaltningen af Långmanska testamentsfonden är särskildt stadgadt.

§ 3.

Bankens fonder äro:
 grundfonden, som skall utgöra tio millioner mark och vid detta belopp bibehållas;
 reservfonden, som skall uppgå till fem millioner mark, värdet af bankens fastigheter, inventarier och osäkra fordringar deri icke inberäknadt.

§ 4.

Har bankens rörelse lemnat förlust, skall denna betäckas med bankens odisponerade vinstmedel. Äro dessa icke för ändamålet tillräckliga, skall bristen afföras å reservfonden. Har någon del af reservfonden sålunda tagits i anspråk för förlustens betäckande, skall bankens vinst under följande år i främsta rummet användas för att till fastställt belopp åter uppbringa fonden.

De härförinnan beviljade årsanslagen för dårdvården, för realskolorna, för särskilda anstalter till jordbrukets befrämjande samt till statskontorets aflöningsstat skola tillsvidare utgå med stadgade belopp, äfven om bankens rörelse under nästföregående år icke lemnat vinst.

§ 5.

Bankens kapital utöfver grundfondens och reservfondens fastställda belopp disponeras af Ständerna.

§ 6.

Inseendet öfver bankens förvaltning handhafves af Finlands Ständers Bankfullmäktige, som jemte suppleanter utses, på sätt landtdagsordningen föreskrifver.

§ 7.

Bankens förvaltning handhafves af Direktionen för Finlands Bank.

Direktionen utgöres af en ordförande och två ledamöter.

Ordföranden utnämnes af Kejsaren-Storfursten på framställning af Senatens Ekonomie Departement.

Ledamöterna, af hvilka den ene bör hafva ådagalagt insigt och erfarenhet i landets lagar och rättegångsväsende, utnämnas äfven af Hans Kejsarliga Majestät; i hvilket afseende det, vid inträffad ledighet, tillkommer Bankfullmäktige att, efter behörigen kungjord ansökningstid af femtiosex dagar, uppgöra underdånigt förslag och derpå uppföra tre af sökandene i den ordning Fullmäktige finna dem skicklige och erfarna samt till embetet lämplige; hvarefter och sedan Fullmäktige insändt förslaget, öfver hvilket besvär ej ega rum, till Senatens Ekonomie Departement samt Ekonomie Departementet afgifvit underdånigt utlåtande i ämnet, Hans Majestät utnämmer en af de föreslagne.

§ 8.

Banken har sitt hufvudkontor i Helsingfors samt afdelningskontor i Åbo, Wiborg, Nikolaistad, Uleåborg, Kuopio, Björneborg, Tammerfors och S:t Petersburg.

Om inrättande eller indragning af afdelningskontor på annan ort inom landet må Senatens Ekonomie Departement på bankfullmäktiges framställning besluta.

§ 9.

Bankens afdelningskontor förestås af en bankkommissarie.

Bankkommissariatstjänsterna skola vid inträffad le-

dighet i vanlig ordning anslås och kungöras att inom femtiosex dagar ansökas hos direktionen, som på förslag uppför tre af de sökande i den ordning, direktionen finner dem till tjensten lämpliga. Förslaget, hvaröfver besvär ej ega rum, insändes jemte samtliga ansökningshandlingar af direktionen till bankfullmäktige, hvilka derå jemte eget yttrande öfverlemna ärendet till Senatens Ekonomie Departement, som till tjensten utnämmer en af de på förslaget uppförde.

§ 10.

Vid afdelningskontoren inom landet skola två komiterade jemte suppleanter till lika antal årligen utses af bankfullmäktige, efter det vederbörande bankkommisarie lemnats tillfälle att yttra sig samt direktionen med framställning i ärendet inkommit.

Komiterade bilda jemte bankkommissarien en diskontkomité för handläggning af samtliga ärenden angående diskontering och inköp af in- och utländska vaxlar och anvisningar äfvensom beviljande af lån och kassakreditiv.

§ 11.

Bankens böcker och räkenskaper skola föras samt bankens bokslut uppgöras enligt de grunder, som af bankfullmäktige, på direktionens förslag, fastställas.

Bankens räkenskaper avslutas med kalenderåret.

För hvarje månad skall direktionen låta öfver bankens ställning uppgöra bilans, som bör insändas till bankfullmäktige samt införas i landets officiella tidningar.

Direktionen skall årligen inom mars månad afgifva berättelse om bankens tillstånd, rörelse och förvaltning under nästföregående år. Årsberättelsen skall i tryck offentliggöras.

§ 12.

Revision af banken verkställs årligen af Finlands Ständers Revisorer, utsedde jemte suppleanter på sätt landtdagsordningen föreskrifver.

§ 13.

Samtliga embetsmyndigheter skola meddela banken laglig och skyndsam handräckning och är det direktionen, ombudsmannen och bankkommissarierna tillåtet att i bref derom anhålla.

Det åligger jemväl vederbörande guvernör att, på direktionsens anhållan, tillförordna lämplig person att, mot skäligt arvode af bankens medel, bevaka bankens rätt och föra dess talan i mål, som förekommer vid underdomstol i annan ort än i Helsingfors. Tillhör målet hofrätt, utföres detsamma af advokatfiskalen i hofrätten.

§ 14.

Mål och tvister, hvori kärandetalan efter stämning utföres mot banken, upptagas och af dömas af rådstufvurätten i Helsingfors.

Banken är befriad från skyldigheten att erlægga vadepenningar och revisionsskilling.

§ 15.

Uppstår fråga om ändring i bankens stat samt sådan åtgärd af bankfullmäktige pröfvas vara af behovet påkallad, skall ärendet öfverlemnas till Senatens Ekonomie Departements afgörande.

Finnes annan ändring af eller tillägg till reglementet under tiden mellan två landtdagar vara af synnerlig nödvändighet påkallad, må bankfullmäktige derom hemställa hos Kejsaren-Storfursten, som, i händelse bankfullmäktiges förslag vinner nådigt afseende, detsamma till efterrättelse fastställer.

Författning, som i sådan ordning utfärdats, skall dock, för att vara gällande längre än till följande landtdag, till Ständerna öfverlemnas och af dem godkännas.

§ 16.

Bankfullmäktiges framställning till regeringen skall till alla delar bifallas eller afslås.

§ 17.

För ändring i detta reglemente gälle, utom i de i § 15 omförmälda fall, hvad om stiftande af allmän lag är stadgadt. Förslag till sådan ändring må utgå från Kejsaren-Storfursten eller från Ständerna.

Kap. II.

Om bankens sedelutgifning.

§ 18.

Beloppet af bankens utelöpande sedlar må med högst tjugu millioner mark öfverstiga dess valuta för sedelutgifningsrätt, hvartill räknas ej blott bankens metalliska kassa jemte silfver, utan ock bankens ostridiga fordringar hos dess utländska ombud samt banken tillhöriga *å utländskt mynt lydande* obligationer, kuponger och sedlar.

Såsom utelöpande sedlar skola jemväl anses i banken innestående belopp af beviljade kassakreditiv samt bankens öfriga vid anfordran förfallna förbindelser.

Om förhållandena sådant oundgängligen påkalla, kan Senatens Ekonomie Departement, på framställning af bankfullmäktige, medgifva att det belopp, hvarmed bankens sedlar enligt ofvan intagna stadgande få öferskjuta dess valuta för sedelutgifningsrätt, må i mon af behovet ökas med ända till fem millioner mark. Författning, som i sådant hänseende vidtagits, skall dock, såvidt den är afsedd att gälla längre än till följande landtdag, öfverlemnas till Ständernas pröfning och afgörande.

§ 19.

Såsom metallisk kassa anses:

finskt guldmynt;

guld, som för bankens räkning innestår hos myntverket;

utländskt guldmynt, och

omyntadt guld.

Bankens metalliska kassa får icke bibehållas under tjugu millioner mark.

För den metalliska kassans förstärkande eger Kejsaren-Storfursten, efter derom af bankfullmäktige gjord framställning, på Ständernas vägnar garantera utländskt lån eller kredit på högst tio millioner mark.

§ 20.

Banken är förpligtad att såväl vid hufvudkontoret som vid afdelningskontoren inom landet vid anfordran med i landet gällande mynt inlösa sina sedlar.

Vid afdelningskontoren må dock, i händelse större belopp samtidigt till inlösen företes, med sedlarnes in-
vexling anstå, intilldess kassaförstärkning i metalliskt mynt hunnit från hufvudkontoret inträffa.

§ 21.

Banksedel, som är söndrig, skall inlösas, såframt antingen båda underskrifterna jemte endera nummern eller högra nummern jemte någon del af underskrifterna inlemnas sammanhängande samt sedelns valör tillika kan tillförlitligen urskiljas. Men uppstår i sådant eller annat fall tvifvel om sedels giltighet, ankommer det på bankfullmäktige att, efter framställning af direktionen, afgöra huruvida sådan sedel skall af banken inlösas.

§ 22.

På direktionen ankommer att vidtaga nödiga åtgärder för sedeltillverkningen; men i frågor af större vikt eller der för ändamålet särskildt anslag af bankens medel erfordras, åligger det likväl direktionen att öfverlemna ärendet till bankfullmäktige.

§ 23.

Om sedlarnes valör, lydelse samt form och utseende är särskildt stadgadt.

Kap. III.

Om bankens lånerörelse och öfriga verksamhet.

§ 24.

Lån må icke beviljas emot pant af varor, som äro underkastade förskämning eller *läckning*.

Emot borgen allena beviljas icke lån eller kassakreditiv, men till förstärkande af pant eller inteckning må borgen ställas.

§ 25.

Pantsatt gods, som icke förvaras i banken, skall vara upplagdt i säkert förvaringsrum och staldt under tillsyn och vård af en dertill förordnad magistratsledamot eller af kronofogde eller annan af banken godkänd person, bolag eller myndighet, som härom äfvensom angående godsets mängd och beskaffenhet samt förvaringsrummets läge, beskaffenhet och stängsel till banken utfärdat bevis jemte förbindelse att icke annorlunda än emot bevisets återbekommande eller enligt direktionens särskilda föreskrift utlemna det sålunda i förvar tagna godset eller någon del deraf. Rätt att meddela sådan föreskrift kan af direktionen öfverlemnas till afdelningskontor eller agentur.

Trävaror, som i banken pantsättas, må dock vara upplagda i staplar eller öppna skjul; med vilkor att upplagsplatsen för pantsättningstiden till banken på arrende upplåtes samt i tillämpliga delar i öfrigt iakttages hvad i nästföregående moment är stadgadt. På den, som har sådan pant under sin tillsyn och vård, ankommer att vidtaga nödiga åtgärder för dess säkra förvarande och öfvervakande.

Alla af ofvan föreskrifna åtgärder föranledda kostnader äfvensom utgift för pants försäkring drabba låntagaren.

§ 26.

Direktionen är berättigad att under lånetiden låta undersöka pant, som icke förvaras i banken. Befinnes

den dervid i behåll i oförändradt skick, bestrides kostnaden för sådan undersökning af banken, men stannar i motsatt fall låntagaren till last.

Varder pantsatt gods, som icke förvaras i banken, rubbadt under lånetiden, är lånet genast förfallet till betalning.

§ 27.

Om pant eller inteckning icke vidare anses lemna påräknad säkerhet, skall låntagaren, på direktionens anfordran, ställa sådan fyllnadssäkerhet, som af direktionen för ändamålet godkännes. Gör han det icke inom förelagd tid, är lånet genast förfallet till betalning.

§ 28.

Hvarje år i Januari månad och äfven på annan tid, när anledning dertill förekommer, åligger det direktiven att hos vederbörande domhufvande eller rådstufvurätt anhålla om upplysning, huruvida i afseende å eganderätten eller i annat hänseende förändring, som kan inverka på bankens rätt, inträffat med fastighet, hvori banken har inteckningssäkerhet.

§ 29.

Om lån eller kreditivskuld icke på förfalldagen inbetalas, är banken berättigad att utan låntagarens hörande föryttra panten.

§ 30.

Till banken pantförskrifven fast eller lös egendom, som exekutivt försäljes, får för skyddande af bankens rätt inropas, men skall utan dröjsmål åter föryttras.

§ 31.

Räntan på lån beräknas från den dag, då lånet lyftats.

På kassakreditiv erlägger kreditivtagaren ränta å hvarje uttaget belopp från uttagningsdagen. För insatta medel, hvilka icke må öfverstiga det belopp, som är å

kreditivet uttaget, godtgör banken kreditivtagaren enahanda ränta från nästa helgfria dag efter den, då insättningen skett.

Kreditivavgift erlägges förskottsvis med viss procent för år å kreditivets belopp.

Om kreditivtagare aflidit, kan hans rättsinnehafvare af direktionen berättigas att begagna kreditivet för den återstående tiden. I sådant fall erlägges icke ny kreditivavgift.

§ 32.

Längsta förfallotiden för lån och kreditiv, som af banken beviljas, samt för in- och utländska vaxlar och andra kreditpapper, som i banken diskonteras, fastställas af bankfullmäktige.

Bankens räntesatser och kreditivavgift äfvensom provisionen för anvisningar på finsk mynt, för förvarandet af nedsatt gods samt för inkasseringar fastställas äfven af bankfullmäktige på direktionens framställning.

Bankens kurser för inköp och försäljning af utländska vaxlar och anvisningar äfvensom priset vid inköp och försäljning af omyntadt guld och silfver, obligationer, kuponger, utländska sedlar och utländskt mynt bestämmas af direktionen.

§ 33.

På bankfullmäktige ankommer att bevilja bankens gäldenärer de lättnader och eftergifter, som kunna vara af rådande sakförhållanden påkallade, att besluta om ackordsförslag af bankens gäldenärer samt att afgöra, hvilka bankens fordringar skola såsom osäkra föras utom kolumn eller afskrifvas.

§ 34.

Anvisning samt bevis öfver deponerade medel eller nedsatt gods kunna i vanlig ordning dödas på sätt om vaxlar är stadgadt, derå anvisningens eller depositionsbevisets belopp eller inlaget må till vederbörande utgifvas.

§ 35.

För bankens vexlar, anvisningar och bevis öfver deponerade medel eller nedsatt gods gäller icke den för vanliga förskrifningar stadgade preskriptionstid.

Till förvar nedsatt gods kan likväl, om anledning dertill förekommer, af banken till uttagning uppsägas. I händelse inlaget ändock icke uttages, eger direktionen sex månader efter det insättaren eller hans rättsinnehafvare fått bevislig del af direktionens beslut eller kungörelse derom varit i landets officiella tidningar tre gånger införd, dermed vidtaga den åtgärd, som kan af förhållandena påkallas.

§ 36.

Bankens kurser skola hållas anslagna på lämpliga ställen såväl i hufvudkontoret som afdelningskontoren samt offentliggöras i landets officiella tidningar.

Kungörelse, som af banken utfärdas, bör jemväl, för att ega vitsord, införas i landets officiella tidningar.

§ 37.

Quitto, utfärdadt af kassör öfver inbetalning till banken, gäller icke i och emot banken, om det icke blifvit hos vederbörande kamrerare eller bankkommissarie uppvisadt och af honom påtecknadt.

Kap. IV.

Om värden af bankens redbarheter.

§ 38.

Enhvar af kassörerna i banken innehar under sin vård en särskild handkassa, hvars högsta belopp fastställes af bankfullmäktige, på direktionens framställning.

Hufvudkontorets vaxelporfölj förvaras i direktionens hvalf.

Bankens öfriga redbarheter och värdepapper förvaras i brandfria hvalf, försedda med två olika lås, till

hvilka vid hufvudkontoret en af direktionens ledamöter och en kassör eller kamrerare samt vid afdelningskontoren bankkommissarien och kassören omhänderhar hvar sin nyckel.

Alla uttagningar från och insättningar i hvalfvet af penningar eller omyntadt guld eller silfver skola vid såväl hufvudkontoret som afdelningskontoren bokföras i en i hvalfvet förvarad hvalfsspecial.

De af bankens embets- och tjänstemän, som innehafva nycklar till bankens hvalf eller kassaskåp, böra, om de aflägsna sig från staden, öfverlemna nycklarne under försegling till annan bankens å orten vistande tjänsteman efter direktionens bestämmande.

§ 39.

Bankens hufvud- eller afdelningskontor jemte der förvarade redbarheter må, då bankens säkerhet sådant fordrar, förflyttas till annan ort inom landet, som af Senatens Ekonomie Departement, på bankfullmäktiges förslag, bestämmes.

Kap. V.

Om bankens kontor, agenturer och ombud.

§ 40.

Rörelsen vid såväl bankens hufvudkontor som dess afdelningskontor inom landet omfattar de i § 2 upptagna verksamhetsgrenar, dock att handlingar, värdepapper och dyrbarheter icke i förvar emottagas vid afdelningskontoren, hvilka derjemte i sin verksamhet skola iakttaga de föreskrifter, som i afseende å beviljande af lån och kreditiv äfvensom rörelsen i öfrigt kunna af bankfullmäktige eller direktionen fastställas.

Bankens afdelningskontor i S:t Petersburg in- och utvexlar ryskt mynt, säljer anvisningar å finska mark på bankens kontor inom landet, inlöser anvisningar, som

af dem på kontoret utstälts, samt utför i öfrigt de uppdrag, som af direktionen kunna kontoret anförtros.

De tider, då bankens hufvud- och afdelningskontor skola vara för allmänheten tillgängliga, bestämmas af bankfullmäktige på direktionens framställning.

§ 41.

Inrättande eller indragning af agentur inom landet ankommer på bankfullmäktiges afgörande.

Omfånget och beskaffenheten af agenturs befogenhet och verksamhet, sättet för dess förvaltning, ersättningen härför äfvensom den säkerhet, som skall ställas för agenturen anförtrodda medel, bestämmas af bankfullmäktige, på direktionens framställning. Dock må agentur icke berättigas att inköpa utländska eller diskontera inhemska vexlar eller bevilja lån eller kassakreditiv, utan direktionens föreskrift i hvarje särskildt fall.

Agentur förestås af en agent, som tillsättes och entledigas af direktionen.

§ 42.

På bankfullmäktige ankommer att förordna om antagande eller uppsägning af ombud i utlandet samt att besluta om de vilkor, som med sådant ombud kunna aftalas.

Kap. VI.

Om bankfullmäktige samt bankens direktion och tjänstemän.

§ 43.

Bankfullmäktiga ega å Ständernas vägnar och i enlighet med detta reglemente och den instruksion, som dem af Ständerna meddelats, utöfva den tillsyn öfver bankens förvaltning, som befrämjandet af bankens ordning, säkerhet, bestånd och förkofran påkallar.

Sälunda åligger bankfullmäktige:

att meddela nödiga föreskrifter rörande bankens placeringar hos dess utländska ombud samt i obligationer äfvensom angående bankens rörelse i öfrigt, samt att vid inträffade eller befarade politiska eller ekonomiska förvecklingar meddela de föreskrifter och vidtagna de åtgärder, som kunna af bankens säkerhet påkallas.

§ 44.

Då bankfullmäktige finna skäl dertill förekomma, må fullmäktige för öfverläggning i viktigare ärenden kalla direktionen till gemensamt sammanträde. Åstundar direktionen sådan öfverläggning, göra derom framställning hos bankfullmäktige. Vid dessa sammanträden föres protokollet af fullmäktiges sekreterare.

§ 45.

Direktionen åligger att:
vid beviljandet af kredit samt i bankens rörelse i öfrigt iakttaga nödig varsamhet;
uppmärksamt följa rörelsen vid bankens afdelningskontor och agenturer, i hvilket afseende direktionens ordförande eller någon dess ledamot tidtals bör, efter derom af direktionen hos bankfullmäktige gjord anmälan, på ort och ställe granska kontorens verksamhet;

tillse, att lagsökningar och rättegångar mot försumlige gäldenärer och tredskande sysslomän utan tidsutdrägt utföras och fullföljas samt att bankens samtliga embetsmän och betjente samvetsgrant fullgöra sina åligganden;
ställa sig till efterrättelse hvad detta reglemente innehåller eller framdeles kan varda stadgadt äfvensom så begå, att inom de särskilda grenarne af bankens verksamhet bankens säkerhet och fördel städse iakttagas.

§ 46.

Direktionen åligger vidare, att i ärenden, som ankomma på bankfullmäktiges handläggning, afgifva yttranden och för-